

МНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ № 17

Методична розробка

на тему: ВИКОРИСТАННЯ ІНОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В
УПРАВЛІНСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ КЕРІВНИКА ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

*Розробив
керівник фізичного виховання:
Ільченко Володимир Васильович
Розглянуто і затверджено
на засіданні педагогічної ради
Протокол №14
Від «10» січня 2025 року*

Дніпро 2025р.

ЗМІСТ

Вступ	с. 3
Розділ 1. Теоретична частина	
1.1. Теоретико-методологічні підходи в управлінні	с. 4
1.2. Використання інноваційних підходів в освітньому процесі	с. 11
Розділ 2. Практична частина	
2.1. Використання інноваційних підходів до викладачів кафедри фізичного виховання	с. 18
2.2. Використання інноваційних підходів в позаурочний час	с. 26
2.3. Використання інноваційних підходів на уроках фізичної культури	с. 41
Висновки	с. 46
Список використаної літератури	с. 48
Список використаних інтернет-ресурсів	с. 50

Вступ

Оскільки розум не може зосередитися на всьому,
він відкидає нецікаві, нудні й емоційно монотонні уроки.

Гордон Драйден

Інтерактивне навчання стає все популярнішим серед викладачів нашого училища. За весь час роботи я бачу, що більшість педагогів намагаються впроваджувати інтерактивні технології, але цей процес утруднюється певними причинами:

- нерозумінням самої суті інтерактивного навчання;
- невмінням добирати конкретні технології до навчального матеріалу;
- існування проблеми оцінювання;
- неготовністю частини викладачів змінити свою роль з переповідача інформації на організатора освітньої діяльності;
- небажанням відмовитись від традиційних форм;
- побоюванням, що інтерактивне навчання не забезпечить засвоєння повного обсягу знань, передбаченого програмою.

І тому моє завдання, як керівника кафедри фізичного виховання, полягало в підвищенні рівня методологічної підготовки викладачів, перенесення акценту з інформативних на інтерактивні аспекти навчання. Тобто потрібно сприяти виробленню у викладачів позитивного ставлення до інтерактивних технологій навчання, зацікавленості в їх використанні. І вирішували ми це завдання через введення в методичну роботу училища нових форм, заснованих на принципах взаємодії педагогів.

Проблема дослідження «Впровадження інтерактивних технологій в керівництво кафедри фізичного виховання» актуальна, відповідає сучасним вимогам освіти. Інтерактивні методи навчання створюють необхідні умови як

для розвитку викладача, так і для становлення і розвитку компетентностей здобувачів освіти, розвитку й виховання особистості активних громадян з відповідною системою цінностей.

Виходячи з проблеми дослідження об'єктом дослідження є організація пізнавальної діяльності викладачів, залучення їх до продуктивної діяльності, постійної, активної взаємодії здобувачів освіти і викладачів фізичної культури.

Предмет дослідження – активні форми роботи з викладачами фізичної культури.

Мета дослідження – висвітлити особливості інтерактивних методів та прийомів, які спонукають викладачів до творчого пошуку.

Завданнями дослідження є:

- зробити теоретичне обґрунтування сутності технологій інтерактивного навчання та організації інтерактивного навчання;
- розробити комплекс активних форм роботи з викладачами фізичної культури.

Розділ 1.

1.1. Теоретико-методологічні підходи в управлінні

Управління – процес, тобто серія безперервних взаємопов'язаних дій. Ці дії називаються управлінськими функціями.

Часто використовують поняття «Освітня технологія», яке розглядається як похідна нового типу освіти, суттєвими ознаками якої є:

- ✓ ціннісні орієнтації, цільові установки автора чи колективу, орієнтованого на конкретний очікуваний результат;
- ✓ технологічний ланцюг педагогічних дій відбувається відповідно до поставленої мети й має гарантувати всім здобувачам освіти

досягнення життєвої перспективи та високий рівень засвоєння державного стандарту освіти;

✓ взаємозв'язана діяльність викладача й здобувачів освіти із урахуванням принципів особистісно орієнтованого розвивального навчання й виховання та індивідуалізації;

✓ діагностування та моніторинг результатів діяльності;

✓ глибока психологізація освітніх технологій.

Управління кафедрою фізичного виховання – це цілеспрямована, активна взаємодія керівника з іншими учасниками освітнього процесу з метою забезпечення координації зусиль щодо оптимального функціонування кафедри та переведення її на більш якісний рівень .

Аналіз наукової літератури дає підстави стверджувати, що проблема управління розвитком кафедри фізичного виховання потребує різних теоретико-методологічних підходів. Можна відмітити – процесуальний, логіко-інформаційний, рефлексивний, синергетичний.

Значною віхою в розвитку управлінської теорії був і є **процесуальний підхід**. Сутність цього підходу – у визначенні управління процесом, у якому діяльність, що спрямована на досягнення цілей організації, розглядається як сума взаємопов'язаних дій – функцій управління, а кожна з функцій – як комплекс однорідних (елементарних) дій, операцій, процедур.

Засновник процесуального підходу А. Файоль виділив п'ять функцій, які реалізуються в управлінській діяльності:

планування

організація

розпорядництво

координація

контроль.

Логіко-інформаційний підхід широко застосовується в процесі управлінської діяльності керівника, у розумовій, пізнавальній (творчій) діяльності – плануванні, аналізі, дослідженні, підвищенні кваліфікації, самоосвіті, виробленні стратегії, а також у підготовці рішень технічної діяльності, що пов'язана з використанням інформації.

В управлінні кафедрою фізичного виховання логіко-інформаційний підхід відіграє провідну роль, оскільки ґрунтується на таких принципах:

- існування знань предмета теорії управління;
- залучення викладачів до системи управління кафедрою, необхідність забезпечення їх інформацією для розв'язання проблемних ситуацій, створення умов для висловлення здогадок, гіпотез, прогнозування як відповіді (знання) так і структури (послідовності) висловлення;
- формування інтелектуального потенціалу педагогічного колективу за рахунок таких функцій пізнавальної та управлінської діяльності, як описування та пояснення, які вимагають обґрунтування зв'язків різного роду: причиново-наслідкових та структурно-функціональних;
- залежність з'ясування завдань розвитку освітнього закладу, як відкритої гуманітарної системи від використання способів наукового пізнання – аналізу, синтезу, узагальнення, дедукції, моделювання, систематизації, класифікації, розумового експерименту.

Керівник має дотримуватися в роботі з інформацією такої технологічної послідовності:

- визначити обсяг, зміст, строки проходження та форми інформації, яку він повинен отримати;
- з'ясувати характер інформації, яку повинні мати викладачі, голова методичної комісії, батьки, (логічні вимоги, послідовність);
- узагальнити інформацію, що має цінність для стратегічного розвитку кафедри (з використанням переконливих доказів та відповідних аргументів);
- визначити форми передачі опрацьованої інформації.

Підвищення ефективності управління розвитком кафедри фізичного виховання характеризується *рефлексивним підходом*.

Рефлексія – це процес самопізнання суб'єктом внутрішніх психічних актів і станів. Таке визначення ми знаходимо у психологічному словнику.

Рефлексивний підхід до управління розвитком кафедри досягається завдяки тому, що на кожному етапі розвитку відбувається співвіднесення цілей управління з уже досягнутим, розглядається проміжний результат та його можливий вплив на результат наступного стану становлення та розвитку кафедри.

Використання рефлексивного підходу дає змогу своєчасно акцентувати увагу на доцільності, узгодженості, системності та цілісності тих змін, які притаманні кафедрі і які можуть забезпечити його перехід від одного рівня розвитку на інший, а в перспективі – на рівень саморозвитку.

Синергетика. Основною якісною характеристикою її є «самоорганізація».

Самоорганізація є характерною для будь-яких процесів розвитку. Кажучи про управління кафедрою фізичного виховання системою високого рівня цілісності, цей процес можна розглянути як забезпечення умов для саморозвитку кожної підсистеми на основі діагностики, моніторингу, упровадження інноваційної діяльності. Таким чином сутність синергетичного підходу полягає у виявленні й пізнанні закономірностей, які керують процесами самоорганізації в системах різного походження.

Провідними принципами є:

самоконтроль

соціальність

індивідуальність

універсальність

гуманітаризація і гуманізм

самоорганізація та саморозвиток.

Проаналізувавши різні підходи до управління, можна зробити висновок, що не існує для всіх єдиного, чітко визначеного найкращого підходу до управління кафедрою. Тому, формуючи систему управління, потрібно вибрати підхід, адекватний завданням, які розв'язуються, та існуючими умовами.

Інноваційне управління.

До управлінських інноваційних технологій відносяться сучасні економічні, психологічні, діагностичні, інформаційні технології, що створюють умови оперативного й ефективного прийняття керівником управлінського рішення.

Для здійснення управлінських інноваційних технологій керівник кафедри фізичного виховання повинен бути творчою особистістю, мотивованою на управлінську діяльність, професійно обізнаним з основними освітніми теоріями, зокрема

- інноваційної педагогіки
- освітнього менеджменту.

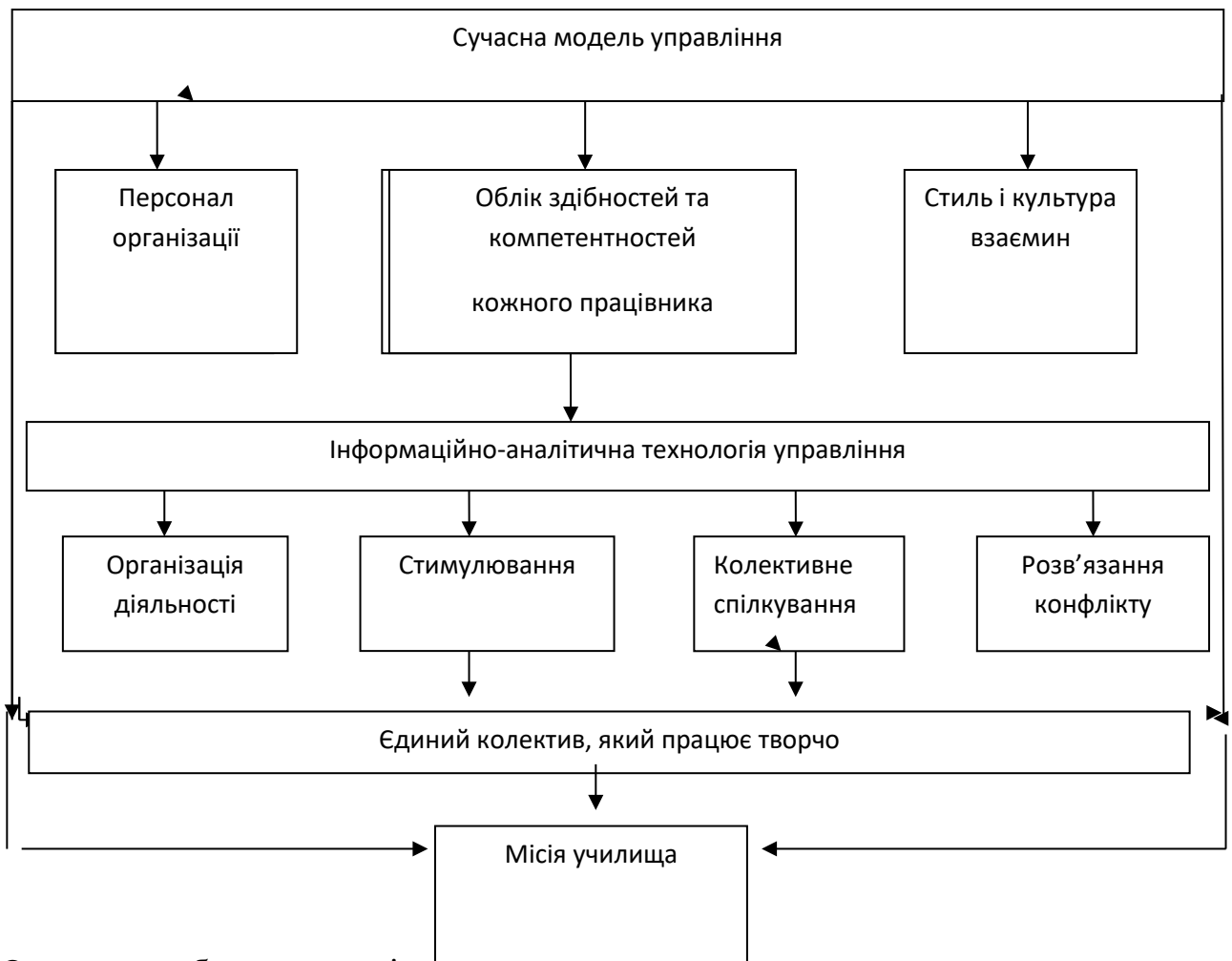
Основне завдання його – сформувати готовність у викладачів до інноваційних пошуків, дати можливість самостійно визначити стратегічні напрямки у розвитку освітнього процесу у ВПУ № 17. Це дасть можливість училищу мати власний шлях розвитку, своє обличчя.

Однією з ланок управління є робота з кадрами. Ця робота є ключовою . Її головною складовою є розвиток людських ресурсів, підвищення ефективності роботи на основі комплексного, безперервного, різнобічного розвитку особистості.

Сучасна модель управління складається із чотирьох блоків:

1. Персонал організації (система управління, що базується на штатному розкладі).
2. Ретельний облік компетентностей та здібностей працівників.
3. Стиль та культура ділових міжособистісних взаємин співробітників.
4. Довгострокова мета розвитку (місія училища).

Модель управління

Отже, для забезпечення діяльності кафедри фізичного виховання як динамічної та багатопрограмною системи повинна бути така модель управління.

Основними цілями такої моделі управління кафедрою є:

- підпорядкування діяльності всіх рівнів управління для забезпечення успіху на результативному рівні;
- забезпечення наповнення управлінської діяльності конкретним змістом, визначення ролі та завдань кожного суб'єкта управлінської моделі;
- залучення до управлінської діяльності всіх суб'єктів освітнього-виховного процесу;
- оптимізація педагогічної діяльності, отримання позитивних результатів;

- забезпечення ефективності роботи за умов мінімальних витрат часу та зусиль.

Можна визначити п'ять підсистем складової моделі управління кафедрою:

I підсистема (загально-стратегічна): визначення перспектив розвитку кафедри, забезпечення управління іншими підсистемами.

II підсистема (тактична): аналіз та конкретизація мети й завдань розвитку, визначення шляхів та засобів виконання поставлених завдань, моніторинг та корекція.

III підсистема (організаційно-виконавча): забезпечення діяльності для повної реалізації змісту.

IV підсистема (функціональна): безпосередня організація та реалізація освітнього процесу.

V підсистема (результативна): рівень розвитку особистості здобувача освіти.

Найважливішою умовою впровадження нових технологій управління кафедрою є реалізація ідей людино центризму, за якою люди – головний ресурс організації та важливе джерело її продуктивності та успіху.

Сутність ідей людино центризму щодо управління можна визначити такими позиціями:

- здобувач освіти – головна цінність училища;
- кожен здобувач – особистість за своїм характером, мотивацією, здібностями;
- кожний працівник – джерело загального інтелекту училища;
- результат і якість праці залежить не тільки від здобувача освіти, але й від уміння керівника допомогти їй розкрити себе

1.2. Використання інноваційних технологій в освітньому процесі. Сучасні педагогічні технології.

НОВІТНІ ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ (Інноваційні технології) - це модель оптимальної спільної діяльності викладача та здобувача освіти, спрямована на реалізацію освітнього процесу з обов'язковою вимогою:

- а) забезпечення комфортних умов викладання і навчання;
- б) орієнтації на особистість здобувача освіти.

Сучасні педагогічні технології орієнтовані в наступних напрямках:

1. Гуманістична спрямованість навчання.
2. Особистісно-орієнтоване навчання.
3. Комп'ютерно-орієнтоване навчання.
4. Розвивальне навчання .
5. Розвиток критичного мислення.
6. Метод проектів.
7. Продуктивне навчання .
8. Розв'язок винахідницьких задач.

1. Гуманістична спрямованість навчання.

Україна вступила в нове тисячоліття з упевненістю та вірою в розквіт національної освіти, досягнення високої духовності й правової культури та своє утвердження як потужної європейської держави. Саме освіта сьогодні є

могутнім чинником розвитку духовної та правової культури українського народу, відтворенням інтелектуальних і продуктивних сил суспільства, запорукою громадського миру і майбутніх успіхів у зміцненні й утвердженні авторитету України як суверенної, незалежної, демократичної та правової держави.

Саме в кінці ХХ століття посилювався інтерес до гуманістичної педагогіки, початок якої було покладено філософами: Сократом, Платоном, Арістотелем ще до появи педагогіки як самостійної науки (ХVI ст.). Пізніше гуманістичні ідеї розвивали Я. Каменський, У. Песталоцці, А. Дистербег, К. Ушинський, Г. Сковорода і інші. Педагогіка збагачувалася новими теоріями і практикою у відповідності з потребами часу: вільного виховання (Ж. Руссо), прагматизму (Д. Дьюї), комуністичного виховання (Н. Крупська, А. Макаренко, В. Сухомлинський та інші). Новий етап в розвитку гуманістичної педагогіки визначився запровадженням особистісно-зорієнтованого навчання і виховання (Ш. Амонашвілі, І. Бех, В. Білоусова, С. Гончаренко, Ю. Мальваний, О. Савченко, І. Якиманська).

Гуманістична педагогіка орієнтована на саморозвиток особистості, врахування природної індивідуальності, велику самостійність. Це означає, що дитина сама створює себе, робить вибір, приймає рішення і відповідає за них. Батьки, викладачі тільки допомагають створити умови для самовираження самоутвердження. Ш. Амонашвілі визначив формулу гуманістичної педагогіки: прийняти – зрозуміти – допомогти – любити – співчувати – радіти успіху дитини – надихати.

Враховуючи це педагогічним працівникам необхідно усвідомити свою роль у реалізації гуманістичної парадигми освіти, оволодіти новими, незвичними інтелектуальними вміннями, які піднімуть рівень їх самосвідомості. Адже сьогодні суспільству потрібний не тільки спеціаліст, який має і дає відповідні знання, репродукує їх грамотний управлінець чи виконавець, а, насамперед, професіонал, спроможний до самовдосконалення, орієнтований на творчість; особистість, якій притаманні нове мислення,

демократичний стиль діяльності, високий рівень громадської самосвідомості, правової культури. Ці завдання зможе реалізувати викладач, який відповідно до гуманістичної парадигми будуватиме навчання на таких принципах: гуманізму, цілісності, природо відповідальності, суб'єктивності, демократизму.

Принцип гуманізму – визнання цінностей дитини як особистості, її прав і свобод, вільний розвиток, повага до себе, партнерів, толерантність, діалог культур.

Принцип цілісності – цілісний погляд на дитину, взаємозв'язок природного і соціального в ній.

Принцип природовідповідності – врахування природовідповідності дитини.

Принцип суб'єктності – визначення особистості дитини основним суб'єктом процесу навчання.

Принцип демократизму – орієнтація на вибір особистістю різних варіантів освітньої діяльності і участі в ній.

Таким чином, ключовим принципом гуманістичної педагогіки є особистісна спрямованість виховання і навчання на основі демократизації педагогічних стосунків, створення умов для розвитку індивідуальних здібностей здобувачів освіти.

Гуманістична педагогіка зосереджує увагу на особистості дитини, активізації природного потенціалу, визначає особистість дитини як пріоритетний суб'єкт навчання, а не засобом досягнення мети. Здобувач освіти має право на вільний вибір, право на помилку, на власну точку зору, а викладач не забороняє, а спрямовує дії дитини, не примушує, а переконує, не командує, а допомагає організувати власну діяльність. Зрозуміло, щоб педагог почав працювати в гуманістичній парадигмі, йому необхідно не лише розуміти принципи, а й оволодіти новими, незвичними інтелектуальними операціями, які підіймуть його громадську свідомість на більш високий науковий рівень. Дати знання, які допоможуть викладачу самому розвинути необхідне йому

мислення, використовуючи традиційну систему передачі чи заучування неможливо.

Знання повинні пройти шлях критичного осмислення, переосмислення, прийняття чи відтворення, розуміння їх змісту і лише тоді стануть керівництвом для осмислених педагогічних дій.

У нинішніх умовах пріоритетними для педагогічного працівника має стати саморегуляція своїх можливостей, новий гуманістичний спосіб пізнання. Тому педагогам потрібно бути обізнаним з новими цінностями освіти, як засобами педагогічної підтримки самопобудови особистості, володіти інноваційними технологіями професійного впливу і взаємодії на вихованця.

Отже, для реалізації завдань гуманістичної освіти педагогічним працівникам необхідно:

- сприяти зацікавленості кожного здобувача освіти в роботі групи за допомогою чіткої мотивації;
- стимулювати здобувачів освіти до вільного висловлення без страху за помилкову відповідь;
- використовувати різноманітні форми та методи організації освітньої діяльності, орієнтовані на конкретного здобувача освіти;
- активізувати різні види пізнавальної діяльності, а також мотиваційній, змістовно – операційний та вольовий компоненти пізнавальної самостійності.

2. Особистісно-орієнтоване навчання.

Це освітня технологія, головною метою якої є взаємний та плідний розвиток особистості педагога та його здобувачів освіти на основі рівності в спілкуванні й партнерства в спільній діяльності.

Основне завдання - надання допомоги здобувачу освіти у визначенні свого ставлення до самого себе, інших людей, навколишнього світу, своєї професійної діяльності.

Головне завдання училища є - не вчити, а навчати вчитися, підготувати здобувача освіти до безперервного навчання. Тому мають змінитися функції

здобувача освіти і функції викладача. Перший повинен буде разом із засвоєнням відповідних знань розвивати в собі здатність, навички, вміння самостійно їх шукати, тобто оволодівати науковим методом пізнання. Другий же відповідно - допомогти першому навчитися вчитись.

Принципи функціонування особистісно зорієнтованого навчання:

1. Основний принцип особистісно зорієнтованого навчання - визнання, усвідомлення індивідуальності здобувача освіти, його самоцінності, неповторності як людини, його розвитку не як колективного суб'єкта, але насамперед як індивіда з неповторним суб'єктним досвідом, сукупністю психічних, культурологічних рис. Особистісно зорієнтоване навчання повинно забезпечити розвиток та саморозвиток особистості, виходячи з виявлення її індивідуальних особливостей як суб'єкта пізнання та предметної діяльності.

2. Важливий принцип диференціації, може бути двох видів:

-*предметна диференціація* (здійснена в нашому училище: вибір здобувачами освіти гуртків, факультативів, курсів за вибором);

-*духовна диференціація* з урахуванням особистісних відмінностей, пов'язаних із традиціями сім'ї, моральності.

3. Освітній процес особистісно зорієнтованого навчання надає кожному здобувачу освіти, спираючись на його здібності, інтереси, ціннісні орієнтації і суб'єктивний досвід, можливості реалізувати себе в пізнанні, освітній діяльності, поведінці. Зміст освіти, її засоби і методи підбираються та організуються так, щоб здобувач освіти міг виявити *вибірковість предметного матеріалу*.

4. Принцип варіативності - базовий, будує навчання на широкій різноманітності змісту та форм освітнього процесу, вибір якого здійснює викладач-предметник, враховуючи мету розвитку кожної окремої дитини.

5. Принцип проектування освітнього предмету

6. Принцип гуманізації змісту знань.

7. Принцип системності знань.

8. Принцип інтегративності знань.
9. Принцип узгодження наукових та навчальних знань.
10. Принцип забезпечення пізнання та психічного розвитку тощо.

Модель особистісно зорієнтованого навчання:

- Здобувач освіти - основний суб'єкт освітнього процесу.

Мета особистісно зорієнтованого навчання:

- розвиток індивідуальних здібностей здобувача освіти;
- створення умов, що забезпечують реалізацію поставленої мети шляхом виявлення та структурування суб'єктивного досвіду здобувача освіти, його спрямованого розвитку;
- зміст освіти має включати не тільки наукові знання, але й засоби та методи їх засвоєння, пізнання;
- розробка спеціальних форм взаємодії учасників освітнього процесу:
Здобувач освіти – викладач - батьки;
- особливі процедури спостереження за характером та напрямком розвитку Здобувача освіти;
- забезпечення сприятливих умов формування індивідуальності дитини, зміна сталих типових у нашій культурі уявлень про норми психічного розвитку дитини (порівняння не по горизонталі (з іншими), а по вертикалі (із собою)).

Основні вимоги до розробки дидактичного забезпечення особистісно зорієнтованого процесу:

- навчальний матеріал повинен виявляти зміст суб'єктивного досвіду здобувача освіти, враховувати досвід його попереднього навчання;
- виклад знань (викладачем) мусить бути спрямований не тільки на розширення їх обсягу, структурування, інтегрування, узагальнення предметного матеріалу, але й на перетворення особистого досвіду кожного здобувача освіти;
- потрібно постійне узгодження досвіду здобувача освіти з науковим змістом знань, що задаються;

- активне стимулювання до самоцінної освітньої діяльності має забезпечувати здобувачу освіти можливість самоосвіти, саморозвитку, самовираження в ході оволодіння знаннями;
- навчальний матеріал повинен бути організований таким чином, щоб здобувач освіти мав можливість вибору при виконанні завдань, вирішенні задач;
- необхідно стимулювати здобувачів освіти до самостійного вибору й використання найбільш значущих для них способів опрацювання освітнього матеріалу;
- необхідно забезпечувати контроль й оцінку не тільки результату, але й, головним чином, процесу навчання, тобто тих трансформацій, що здійснює здобувач освіти, засвоюючи новий матеріал.

Освітнє середовище особистісно зорієнтованої технології :

- використання навчального матеріалу різного змісту, виду та форми;
- надання здобувачу освіти свободи вибору засобів виконання освітнього завдання (для зняття емоційного напруження, побоювання помилки);
- використання нетрадиційних форм групових та індивідуальних занять з метою активізації діяльності;
- створення умов для творчості в самостійній та колективній діяльності;
- постійний аналіз та оцінка з боку викладача індивідуальних способів освітньої роботи, що надає здобувачу освіти можливість розповісти, як він організував свою роботу, яким методом користувався, що сподобалося, вдалося тощо;
- особлива підготовка викладача до систематичного здійснення такої роботи на уроці, індивідуальному занятті;
- розробка та використання індивідуальних програм, що моделюють дослідницьке мислення;
- організація занять у малих групах на основі діалогу, імітаційно-рольових ігор, тренінгів, навчального спілкування, мозкового штурму, круглих

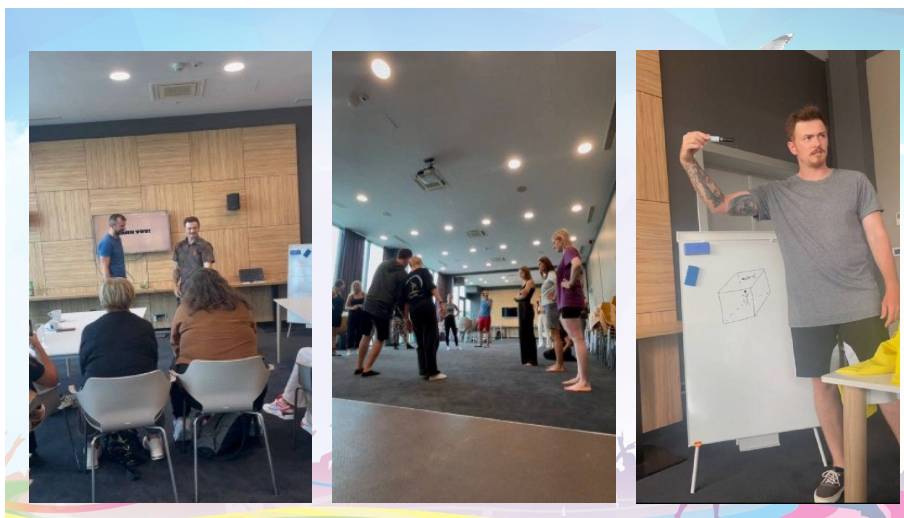
столів, інсценування драматичних уривків, дискусій, творчих індивідуальних проєктів й освітньо-ознайомча практика.

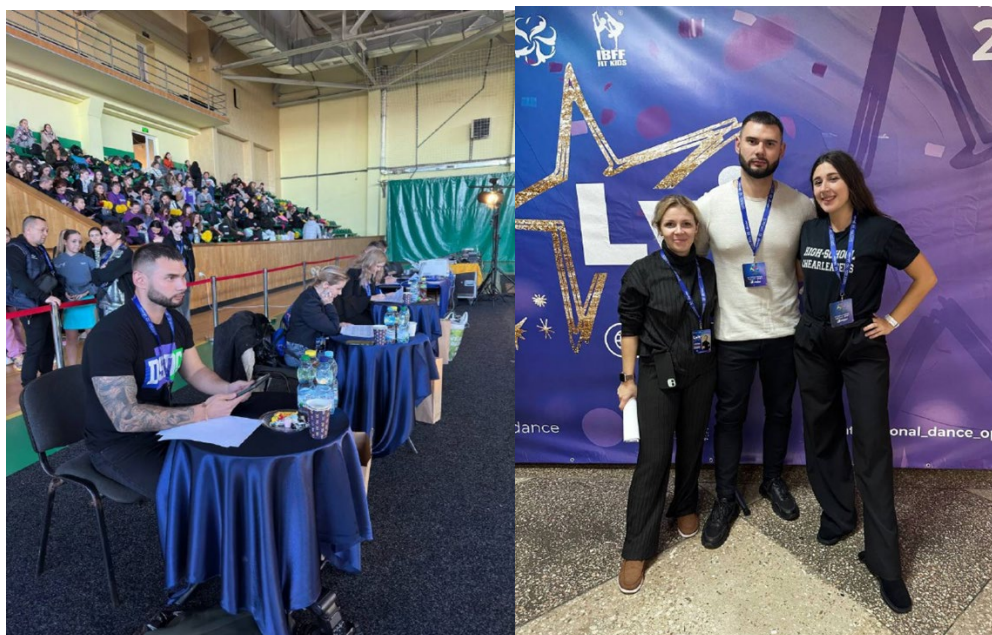
Розділ 2

2.1. Використання інноваційних підходів до викладачів кафедри фізичного виховання

Моє завдання, як керівника кафедри полягало у сприянні виробленню у викладачів позитивного ставлення до інтерактивних технологій навчання, зацікавленості в їх використанні. І вирішували ми це завдання через введення в методичну роботу кафедри нових форм, заснованих на принципах взаємодії педагогів (передусім **тренінгів**). Я особисто прийняв участь у міжнародному семінарі з Черлідінгу та Чир-спорту, який проходив в місті Львів з 01.10.2024-06.10.2024 року. На семінарі ми вивчали наступні теми:

- Анатомія
- Психологія
- Антропометрія
- Масаж
- Домедична допомога
- Знайомство з міжнародною федерацією Черліденгу
- Ознайомлення з номінаціями
- Ознайомлення з правилами участі спортсменів у змаганнях по кожній номінації

Отже, основною формою роботи має стати тренінгові, оскільки це форма проблемного навчання, зорієнтована на відпрацювання й закріплення ефективних моделей поведінки, максимально активну участь слухачів, взаємообмін досвідом та використання ефективної групової взаємодії. Мета тренінгу – забезпечення людини знаннями та вміннями, необхідними для виконання конкретних завдань – найбільше відповідає суті інтерактивного навчання й тому виявляється найбільш корисним. На нашій кафедрі були проведені тренінги, які дали можливість зануритись в методичну проблему училища «фізичний розвиток здобувача освіти на основі прогресивних освітніх технологій».

Обравши методичну проблему училища «Фізичний розвиток здобувача освіти на основі прогресивних освітніх технологій», потрібно було ознайомлювати викладачів з різними інтерактивними прийомами і для цієї роботи на нашій кафедрі була обрана така техніка, **як методичний конструктор.**

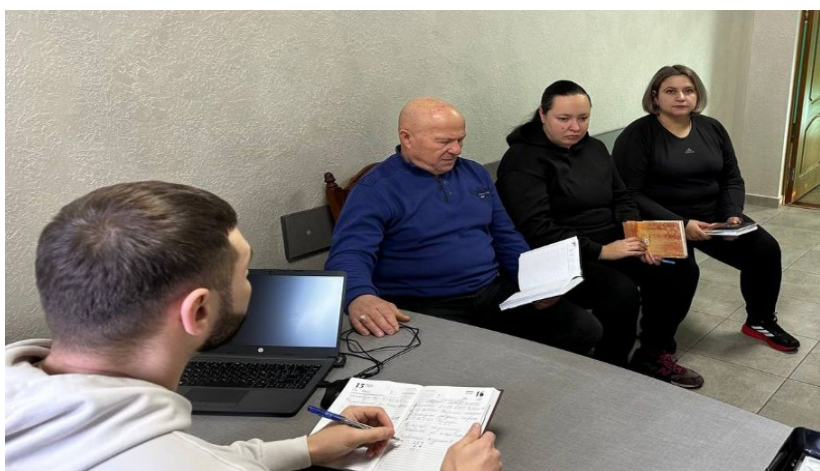
Методичний конструктор – це педагогічна техніка для навчання дорослих. Побудова методичного конструктора є доволі складним і цікавим завданням. Принципи побудови конструктора відповідають принципам педагогічної техніки загалом. Нижче подані ці принципи в тому варіанті, який підкреслює особливості підходів до навчання дорослих людей.

1. **Принцип вільного вибору.** Доросла людина може обирати з безліч варіантів свій.
2. **Принцип відкритості.** Доросла людина має бути відкрита до нових знань і пошуків відповідей.
3. **Принцип діяльності.** Тільки діяльність може забезпечити ефективне навчання дорослого.
4. **Принцип зворотного зв'язку.** Зворотній зв'язок є індикатором успішності навчання. Побудова навчання без зворотного зв'язку неефективна.

5. **Принцип ідеальності.** Критерій ідеальності – більше користі за менших витрат. До ідеального треба прагнути, максимально використовуючи всі можливості, збільшуючи результативність і зменшуючи витрати в процесі навчання. Специфіка методичного конструктора з вивчення інтерактивних технологій, який проводиться на нашій кафедрі, полягає в тому, що не можна бути лише ведучим, треба брати участь у заході і як учасник для вдосконалення професійних навичок. Практика показала, що такі заняття потрібні і тим, хто вже вміє застосовувати інтерактивні технології, і тим, хто хоче навчитися. Особистий досвід кожного викладача під час таких заходів збагачується й розширюється. А також практика показала, що оптимальний час, який викладач може присвятити методичному конструктору, - від однієї до двох годин, а стежити за дотриманням часу має ведучий.

В результаті теоретичного опрацювання теми «Методичний конструктор» складено структуру методичного конструктора» Подану структуру використовують у більшості випадків.

Проведення методичного конструктора дало можливість вибрати різні інтерактивні прийоми до різних етапів уроку з різних предметів

Понад 2 400 років тому Конфуцій сказав:

"Те, що я чую - я забуваю.

Те, що я бачу - я пам'ятаю.

Те, що я роблю - я розумію".

Дещо змінивши слова великого китайського педагога й філософа, науковці визначили кредо інтерактивного навчання:

**"Коли я чую, бачу, обговорюю й роблю –
я набуваю знань і вмінь, а коли я передаю знання іншим -я стаю
майстром".**

Для того, щоб колектив став одним цілим необхідно проводити **дебати**.

Дебати – обговорення будь-якого питання, обмін думками, полеміка, дискутування.

Дебати в методичній роботі можна використовувати для прийняття й обстоювання своїх рішень. Гра в дебати вчить критично мислити, досліджувати різні теми і переконливо викладати свої погляди аудиторії.

У дебатах беруть участь дві команди. Одна з них стверджує певну позицію (позитивна), інша – заперечує її (негативна). Основна мета дебатів – переконати нейтральну сторону (суддів) у тому, що ваші аргументи кращі, ніж аргументи опонентів.

Базовим елементом дебатів є твердження. Твердження – тема дебатів у вигляді пропозицій. Твердження визначають за допомогою дефініцій (стисле визначення якогось поняття).

Дефініції визначають правильність тверджень та встановлюють межі дебатів. Формулюючи твердження, слід користуватися деякими вказівками:

- бути суперечливими, викликати зацікавленість;
- бути збалансованими;
- бути чітким;

- піддаватися дослідженню.

Гравці сторони ствердження намагаються переконати суддю, що твердження є ймовірно правильним у більшості чи у всіх випадках.

Гравці сторони заперечення прагнуть довести, що твердження є неправильними, або з певних причин вони неправильно інтерпретовані опонентом.

Наведення аргументів у дебатах – це спосіб переконання суддів у тому, що ваша точка зору на твердження найкраща.

Гравцям необхідно подати суддям разом з аргументами докази на підтримку свого обґрунтування. Докази отримують шляхом дослідження, використовуючи твердження експертів, компетентних у даному питанні.

Більшість навчальних дебатів надає кожному гравцеві можливість відповідати на запитання опонентів (перехресні запитання). Заперечення можна використовувати для уточнення позиції опонента або для виявлення помилок у його аргументації.

Судді обговорюють дебати та оголошують результати, тобто своє рішення.

Прикладом таких дебатів в нашій школі були дебати на тему: «Інтерактивні технології: за і проти». А саме досліджувались уроки традиційні та інноваційні.

На нашій кафедрі було здійснено **освітній проект** «Упровадження інтерактивних технологій в освітньому процесі».

Проект – це нова форма групової методичної роботи, пов'язана з попередньою розробкою та наступним публічним захистом інноваційних підходів до розв'язання певної педагогічної проблеми.

Перед кожним освітнім закладом завжди стоїть питання: від чого залежить результативність його роботи? Яким чином зробити кафедру фізичного

виховання більш привабливою для здобувачів освіти? Відповіді на ці та інші аналогічні запитання багато в чому залежать від місцевих умов, а також від сформованої системи управління освітою в даному районі або регіоні. А чи можна знайти один й не найлегший і найкоротший, але саме той, який обов'язково приведе до бажаних відповідей на поставленні запитання? Цей шлях – моніторинг якості освіти.

Моніторинг будується на чітких підставах для вимірювання та порівняння. Підставою для цього є відповідність певному еталону: стандартів, нормі, вимозі тощо.

Моніторинг розвитку системи освіти – систематичне стандартизоване спостереження за процесом цілеспрямованих якісних і кількісних змін в межах даної системи.

Моніторинг є зовнішній і внутрішній.

В нашому освітньому закладі впроваджуються такі види внутрішнього моніторингу:

Інформаційний моніторинг, що припускає нагромадження та поширення інформації і не передбачає спеціально організованого обстеження на етапі збору інформації. Цей вид моніторингу найчастіше використовується для збору інформації, розміщеної на різних носіях, тому на перший план виходить функція спостереження. Прикладами такого моніторингу в нашому училище є підбір і друк законодавчих актів, положень і наказів на тематику, яка нас цікавить, або збір інформації з різних джерел з визначеної теми, що дозволяють скорегувати програму розвитку освітньої установи.

Базовий моніторинг, що виявляє проблеми та небезпеки до того, як вони будуть усвідомленні у сфері управління. За своєю суттю базовий моніторинг є моніторингом стану системи, що дозволяє зібрати про неї інформацію (скласти банк даних) для проведення наступних досліджень, у тому числі і моніторингу

іншого виду. Ілюстрацією цього виду моніторингу в нашому училище є моніторинг профільного навчання.

Проблемний моніторинг дозволяє досліджувати закономірності процесів, ступінь небезпек, типологію проблем.

Управлінський моніторинг, метою якого є відстеження і оцінка ефективності наслідків і вторинних ефектів прийнятих рішень.

Моніторинг якості освіти, цьому моніторингу в училище приділяється найбільше уваги.

Педагогічний – вивчення рівня навчальних досягнень здобувачів освіти.

Моніторинг по щоденниках показав, що всі здобувачі училища мають щоденники, ведуть більш-менш систематично, акуратно і вчасно перевіряються класними керівниками.

Психологічний – вивчення моральних цінностей (відповідає практичний психолог Кузнецова С.К.)

Соціологічний – вивчення соціальних умов життя, навчання й праці учасників освітнього процесу (діти соціальних категорій, відповідає Савченко В.Є.)

Медичний – вивчення стану фізичного здоров'я дітей (відповідає керівник кафедри фізичного виховання Ільченко В.В.)

Кадровий – вивчення кадрового складу педагогів та управлінців системою якості, аналіз системи підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації кадрів,

Управлінський – комплексний аналіз системи за різними групами показників для вироблення управлінського рішення, оцінювання ефективності державного управління та її якостю

2.2. Використання інноваційних підходів в позаурочний час

Для активізації фізкультурно-масової роботи; підвищення якості освітнього процесу; збільшення обсягу рухової активності здобувачів освіти, формування в них стійких мотивів до самостійного зміцнення здоров'я; вдосконалення матеріально-технічної бази тощо Спільним наказом Міністерства освіти та Держкомспорту України від 10.01.1999 р. №2/16 затверджено «Положення про огляд-конкурс на кращу організацію та проведення навчальної, фізкультурно-масової та оздоровчої роботи в загальноосвітніх і професійно-технічних навчальних закладах України».

Позакласна робота є важливою ланкою в системі фізичного виховання здобувачів освіти. Вона проводиться у відповідності із загальною метою і завданням фізичного виховання, сприяє спрямованому розвитку фізичних і психічних якостей. Разом з тим має певні конкретні функції в системі фізичного виховання, свої специфічні завдання і, насамперед, із задоволення потреб здобувачів освіти в регулярних заняттях з фізичного вдосконалення, в бажанні проявляти свої фізичні потенційні можливості в змаганнях.

У зв'язку з цим спортивно-масова робота в нашому освітньому закладі організовується у двох взаємопов'язаних напрямках. Перший напрямок характеризується організацією регулярних занять фізичними вправами, виходячи з потреб та інтересів здобувачів освіти. Тут виділяють такі форми занять, як секції з видів спорту, гуртки фізкультури (загальної фізичної підготовки, лікувальної фізичної культури). Другий напрямок пов'язаний з проведенням спортивних змагань, масових фізкультурних заходів (дні здоров'я, тематичні спортивні свята і т.д).

Спортивні гуртки ВПУ № 17

Основними завданнями гуртків фізкультури, зокрема лікувальної фізкультури, є залучення здобувачів освіти до регулярних занять фізичними вправами, впровадження фізичної культури в їх щоденний побут, покращення фізичного розвитку та фізичної підготовленості.

Гуртки загальної фізичної підготовки ставлять перед собою завдання – підготувати здобувачів освіти до успішної здачі нормативів освітньої

програми з фізичного виховання. Заняття проводяться 2-3 рази на тиждень по 80-120хв. під керівництвом викладачів фізичної культури. Заняття в гуртках, до яких залучаються здобувачі освіти підготовчої і основної медичної групи, проводять викладачі фізичної культури.

Для підтримки постійного інтересу до занять їх необхідно проводити таким чином, щоб здобувачі освіти могли бачити результати таких занять. З цією метою їх потрібно насичувати доступними вправами загальної та спеціальної фізичної підготовки, які постійно ускладнюються, дозволяючи швидше досягти певних результатів. Роботу в групах з фізичної підготовки і лікувальної фізкультури слід індивідуалізувати, тобто давати дитині вправи для розвитку саме тих груп м'язів, які в неї слабкі, від яких залежить успішна задача нормативу, з якого у неї є відставання. При проведенні навчально-тренувальних занять важливо дотримуватися послідовності збільшення об'єму та інтенсивності фізичних навантажень. Велике значення в підтримці інтересу до тренувальних занять мають змагання, рухливі і спортивні ігри, ігрові вправи. Вибір ігор залежить від підготовленості здобувачів освіти і завдань конкретного заняття.

Організація тренувальних занять в групах з фізичної підготовки частіше всього аналогічна уроку фізкультури. Тут важливо, щоб групи були складені із здобувачів освіти приблизно одного рівня підготовленості і віку.

Отже в цьому навчальному році у нашому освітньому закладі працювали 4 спортивних секції, такі як:

Волейбол

Футбол

Баскетбол

Тренажерна зала

Загальна кількість здобувачів освіти які відвідували заняття склала 156, з цієї кількості було залучено 22 здобувача освіти пільгової категорії.

Спортивні змагання і конкурси у ВПУ № 17

Спортивні змагання є однією з провідних навчально-виховних форм цілісного педагогічного процесу з фізичного виховання в освітньому закладі ВПУ № 17. Вони характеризуються різноспрямованістю змісту, різноманітністю методів організації і проведення, високою емоційною насиченістю, можливістю здобувачів освіти проявляти свої особисті якості.

Спортивні змагання сприяють вирішенню багатьох педагогічних завдань, зокрема:

- пропаганда фізичної культури і спорту, здорового способу життя здобувачів освіти;
- формування патріотичних якостей особистості здобувачів освіти;
- здача навчальних нормативів освітньої програми з фізичної культури;
- відбір перспективних здобувачів освіти для комплектування спортивних секцій, збірних команд училища;

- виявлення рівня фізичної і технічної підготовленості здобувачів освіти з метою вдосконалення освітнього процесу з фізичного виховання;
- збереження потрібного рухового режиму здобувачів освіти, який забезпечує оптимальні умови життєдіяльності організму і підвищення рівня розумової працездатності.

Класифікаційні змагання проводяться у відповідності з Єдиною спортивною класифікацією та правилами змагань і вимагають тривалої підготовки. Тому в змаганнях з ряду видів легкої атлетики, волейболу, баскетболу, гімнастики бере участь незначна кількість здобувачів освіти

На сьогодні для здобувачів освіти нашого освітнього закладу широко практикується проведення таких змагань, як «Баскетбол», «Піднімання гирі», «Волейбол», «Шахи», «Футбол» а «День здоров'я» включає комплекс змагань з розділів освітньої програми.

Ці змагання включають в загальний план роботи училища, проводять у святковій атмосфері із зразковою організацією.

Такі змагання сприяють зв'язку позаурочних занять з уроками фізкультури, активізують самостійну роботу здобувачів освіти. Почуття відповідальності перед товаришами в командних змаганнях допомагає кожному учаснику проявити максимум зусиль і старань в процесі підготовки до змагань і виступу в них.

Конкурси. Мета цього виду змагань – розвивати уміння самостійно користуватися фізичними вправами, складати комплекси і комбінації, засвоювати певну інформацію, їх можна проводити як самостійний захід на перервах.

Цінність конкурсів – їх спрямованості на аналіз здобувачами освіти раціонального вирішення рухових завдань. Конкурси проводяться в спортивному залі або на спортивному майданчику між групами, їх завданнями можуть бути як індивідуальні, так і групові. Конкурси можуть проводитися на краще складання і виконання комплексу ранкової гімнастики, на створення нової вправи із двох чи трьох запропонованих на кращу комбінацію вільних

вправ, на краще використання запропонованих вправ, точність і швидкість відтворення продемонстрованого окремими здобувачами освіти або групою та ін. Всі виконані практичні завдання повинні бути теоретично обґрунтовані і прокоментовані здобувачем освіти.

Гурткова робота з фізичного виховання – це система організованих занять фізичними вправами, які проводяться в позаурочний час з метою реалізації завдань фізичного виховання. Характерною рисою спортивних секцій є добровільність їх відвідування.

Система гурткової роботи спрямована на вирішення таких завдань:

- зміцнення здоров'я;
- підвищення загального рівня фізичної підготовленості до потреб суспільства;
- забезпечення активного відпочинку здобувачів освіти і отримання задоволення від різноманітних рухових дій спортивного спрямування;
- Доповнюючи урочну та позаурочні форми фізичного виховання спортивні секції сприяють ефективній організації дозвілля і повсякденного побуту здобувачів освіти, підготовці їх до творчої довголітньої трудової діяльності і вихованню спортивних резервів з метою формування збірних команд для участі в спортивних змаганнях різного рівня.

Таким чином протягом навчального року наше училище активно приймало участь у міській спартакіаді серед освітніх закладів міста Дніпра, наші хлопці та дівчата брали участь з різноманітних видів спорту демонструючи свою професійність та майстерність з обраного виду спорту, таким чином завдяки якісній та професійній організації систематичної роботи спортивних секцій керівником фізичного виховання та керівників гуртків наші учні мають наступні результати:

 МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
 ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ № 17

НАКАЗ

05 лютого 2025 м. Дніпро № 62

Про участь у змаганнях з баскетболу серед здобувачів освіти ВНПУ № 17

Згідно плану проведення Обласних спортивних ігор здобувачів освіти, закладів професійної (професійно-технічної) освіти у 2024-2025 навчальному році з баскетболу, відбулися змагання 05 лютого 2025 року о 11:00 на базі ДШГО за адресою: вул. Антоновича 72а, м. Дніпро. У зв'язку з чим

НАКАЗУЮ:

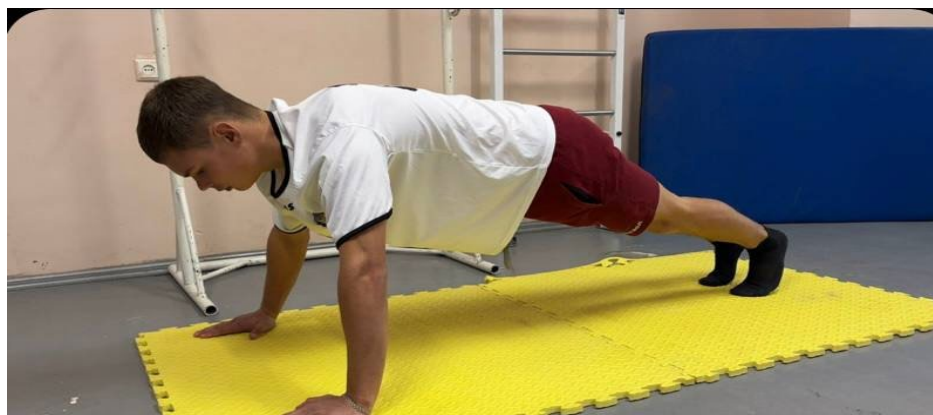
- Керівнику фізичного виховання Володимирі ЛЬВЕНКУ підготувати наступних здобувачів освіти для участі у змаганнях з баскетболу:

№ з/п	ПІБ	Група
1	Теофорович Ярослав Володимирович	E24-7/9
2	Зеленський Микита Антонович	K23-24/9
3	Томченко Тимофій Олегович	HI24-37/9
4	Дунішев Денис Максимович	C24-4/9
5	Пілюшко Максим Володимирович	E24-7/9
6	Відр Валаслав Руславович	K24-32/9

- Керівнику фізичного виховання Володимирі ЛЬВЕНКУ провести інструктаж з безпеки життєдіяльності, ПДР з виконаннями здобувачем освіти під розпис у журналі.
- Відповідальним за представлення команди при участі керівника фізичного виховання Володимира ЛЬВЕНКА.
- Викладача фізичної культури Марину ЧЕРНИШ призначити виконуючим обов'язки керівника фізичного виховання 05 лютого 2025 року.
- Керівнику фізичного виховання Володимирі ЛЬВЕНКУ ознайомити з наказами старших майстрів Максима СОЛОДЦІЛОВА, Вікторію ШУГОВУ, Олександра ТЕРЕНТЬЄВА, Олександра БІМІМЕНКА.
- Контроль за виконанням наказу покласти на заступника директора з НР Юлію ГРУНТКОВСЬКУ.

Директор ВНПУ № 17 Микола ТЕРЕНТЬЄВ
 Наказ підготував
 Керівник фізичного виховання Володимир ЛЬВЕНКО

1 місце відтискання від підлоги серед юнаків

II місце відтискання від підлоги серед дівчат

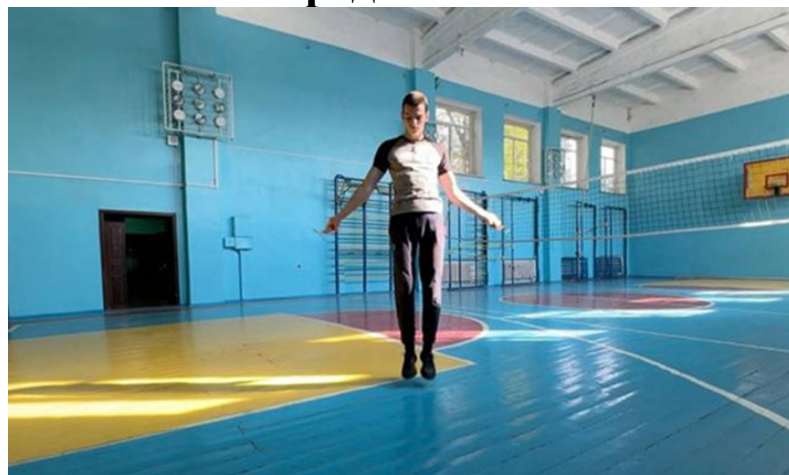
I Місце у чемпіонаті області з «Гирьового спорту»
Довгань Андрій Група НІ23-28/9

II Місце у міських змаганнях з
«Допризовної підготовки»

II Місце у міських змаганнях зі «Стрибків на скакалці»
серед юнаків

III Місце у міських змаганнях зі «Стрибків на скакалці»
серед дівчат

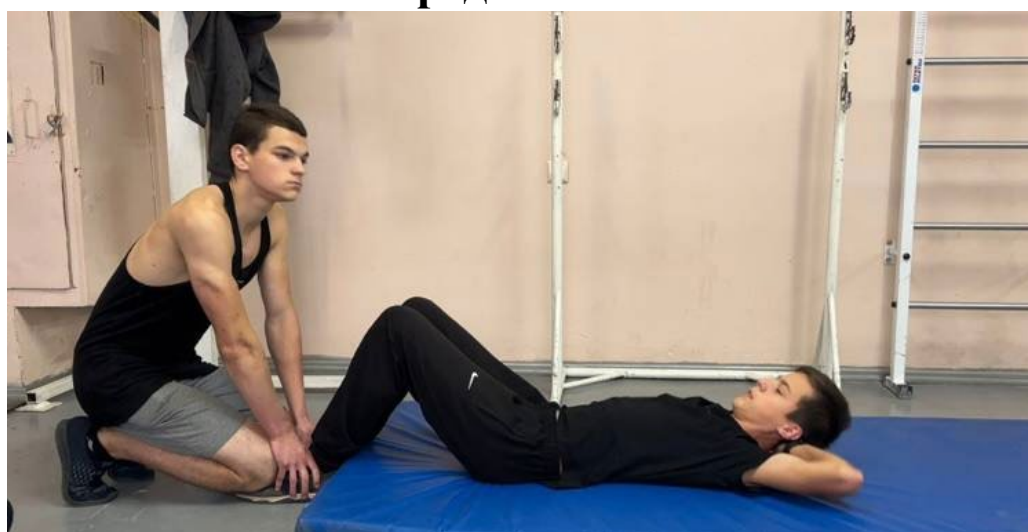
III Місце у чемпіонаті міста з «Гирьового спорту»
Теодорович Ярослав група E24-7/9
Сподарук Михайло Група група C24-29/11
Довгань Андрій Група НП23-28/9

III Місце у чемпіонаті міста з «Настільного тенісу» серед юнаків.

III Місце у чемпіонаті міста з «Піднімання тулубу в сід» серед юнаків.

2 Місце у чемпіонаті міста з баскетболу серед дівчат

3 місце у чемпіонаті міста з баскетболу серед юнаків

Згідно наказу № 346 від 17.09.2024 в нашому освітньому закладі був проведений «Олімпійський тиждень»

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ № 17

НАКАЗ

№ *346*

17 вересня 2024 м. Дніпро

Про проведення відкриття училищної спартакиади та Дня здоров'я

Згідно з планом спортивно-масової роботи ВПУ № 17 на 2024 – 2025 н.р. 20.09.2024 о 8.30 заплановано проведення Дня здоров'я та відкриття училищної спартакиади. У зв'язку з чим:

НАКАЗУЮ:

- Призначити керівника фізичного виховання Володимира ІВЧЕНКА та викладача фізичної культури Марину ЧЕРНИЦЬ, Наталю ГУДИМ, Максиму ПРУДУСА, відповідальними за організацію та проведення 20.09.2024 Дня здоров'я та відкриття училищної спартакиади ВПУ № 17.
- Призначити викладача фізичної культури Марину ЧЕРНИЦЬ, Наталю ГУДИМ, відповідальними за ситтєво-формовані дійвки.
- Призначити майстра в/в Дмитра ТАТАРИЩЕВА відповідальним за забезпечення заходу музичним супроводом.
- Призначити майстра в/в Віталія ЗАБОРОКУ відповідальним за відвідуванню з наступним показом під час навчальних перерв.
- Призначити майстра в/в Артема АКСОНОВА відповідальним за фотозйомку заходу.
- Призначити майстра в/в Олександра САМУСЬКОВА відповідальним за розміщення інформації на сайті ВПУ №17.
- Призначити медичну сестру Наталю КРАСНОШАПКУ відповідальною за медичний супровід заходу з 8.30 20.09.2024.
- Призначити старших майстрів підрозділів Олександра СФІМЕНКА, Максима СОЛОДІЛОВА, Олександра ТЕРЕНТЬЄВА, Віктора ШУТОВА відповідальними за організацію контролю підготовки керівників навчальних груп за завданнями зобов'язаних освіти (перелік вмігаль докладається).
- Призначити викладача виробництва Антоніу МАЙБОРУДУ відповідальною за організацію питого режиму під час заходу.
- Керівникам у навчальних групах провести зі зобов'язаними освіти відеовідео інструктаж з охорони праці, та БЖД з реєстрацією в журналі.
- Призначити відповідальними керівниками навчальних груп за представленням підлеглої групи під час святкової дійвки, а саме: (шаха та дев'я команд).
- Класним керівникам у своїх навчальних групах на першому уроці провести бесіду зі зобов'язаними освіти щодо необхідності утримувати лінійність та впровадити злагоду, а також під час виконання Державного Гімну України.
- Призначити керівників навчальних груп відповідальними за жорсткість, техніку бешка, повільну, плавність спортивною формою зобов'язаних освіти під час вмігаль.

14. Призначити суддів вмігаль:

Види вмігаль	ІНП
Біг 100 метрів	Сергій БАХТАРОВ - головний суддя Тетяна РЯБАНОВА - суддя на протолоці Юлія УТРИНА - суддя на старті
Стрибок у довжину з розбігу	Анатолій ОРИК - головний суддя Анастасія ГРАВАР - суддя на протолоці
Стрибок зі скакалкою	Наталія ГУДИМ - головний суддя Алена СЕМЕНЮК - суддя на протолоці
Штовхання туба в сіт за 1 хв.	Вікторія АЛЕКСАНДРО - головний суддя Людмила ГУБА - суддя на протолоці
Метання гирі 16 кг	Максим ПРУДУС - головний суддя Антоніа ДОДУХ - суддя на протолоці
Штангування на прервляванні	Олександр БУРДУН - головний суддя Людмила НІКІТЕНКО - суддя на протолоці
Життя лежачи	Марина ЧЕРНИЦЬ - головний суддя
Метання гранати	Тетяна ЛІМАР - головний суддя Ольга ГАЛАВИЦЬКА - суддя на протолоці
Штовхання на паралельних брусах	Анатолій ЗАЙКО - головний суддя
Футбол	Олександр СФІМЕНКО - головний суддя
Перестування канату	Максим ПРУДУС - головний суддя

13. Керівнику фізичного виховання Володимиру ІВЧЕНКУ результати вмігаль довести до відома зобов'язаних освіти 27.09.2024 на ранковій ділові.

14. Керівнику фізичного виховання Ілчову В.В. довести наказ до відома педагогічних працівників на інструктивно-методичній нараді 19.09.2024.

15. Контроль за виконанням наказу покласти на заступника директора з НР Раїсу АППОЛОНОВУ.

В.о. директора ВПУ № 17 *Івч* Тетяна КОСТИНА

Наказ підготував Керівник фізичного виховання Володимир ІВЧЕНКО
Завідувач: *Кості* Тетяна КОСТИНА
Заступник директора в НР Раїса АППОЛОНОВА
Ознайомили: Олександр СФІМЕНКО, Віктор ШУТОВА, Максим СОЛОДІЛОВ, Олександр ТЕРЕНТЬЄВ

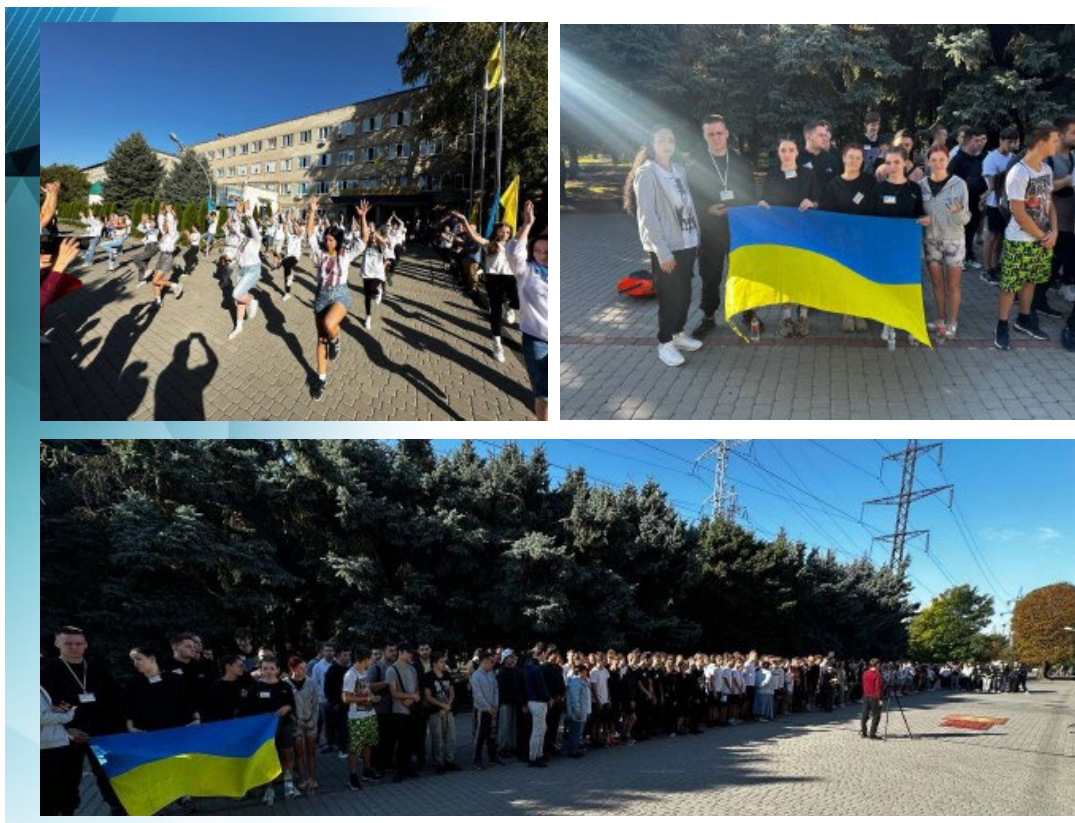
Він розпочинався з конкурсу стіннівок

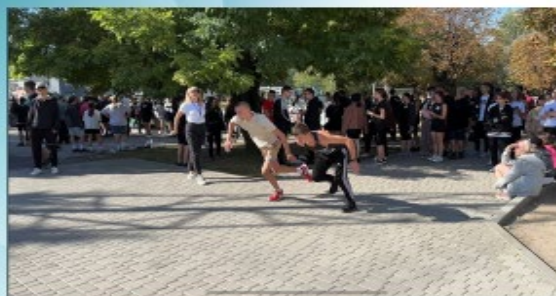
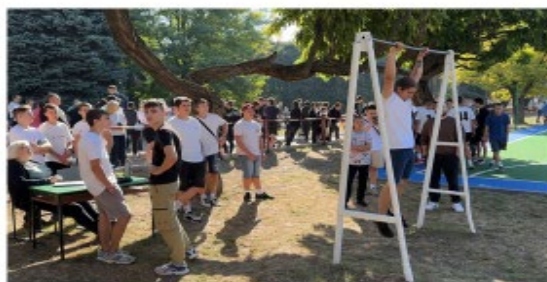
Викладачами кафедри фізичного виховання для здобувачів освіти була організована виховна година на тему: « Олімпійський рух»

А завершенням «Олімпійського тижня» було проведенням масового спортивного свята під назвою «День здоров'я» або «відкриття училищної спартакіади» на якому приймають участь з різноманітних видів спорту, усі здобувачі освіти нашого освітнього закладу .

Етапи проходження змагань

Перетягування канату

Фінальна естафета

2.3. Використання інноваційних підходів на уроках фізичного виховання

У сучасних умовах соціально-економічних перетворень в Україні загальна середня освіта під впливом науково-технічного прогресу, комунікативного максималізму, інформаційного «штурму» вже тривалий час перебуває в стані неперервного організаційного реформування та переосмислення усталених психолого-педагогічних цінностей. Водночас реальні психологічні процеси в житті нинішніх поколінь, особливо учнівської молоді, свідчать про те, що освіта відстає від потреб сьогодення.

Глобалізація, неперервна інформаційна змінність спонукає педагога до нестандартних, інноваційних рішень. Саме інноваційна освіта покликана виховувати учнівську молодь

Інноваційні педагогічні технології можна класифікувати за основними групами, це:

- традиційні педагогічні технології;
- педагогічні технології на основі особистісно - орієнтованого педагогічного процесу;
- педагогічні технології на основі активізації та інтенсифікації діяльності здобувачів освіти;
- педагогічні технології на основі підвищення ефективності управління та організації освітнього процесу;
- педагогічні технології на основі дидактичного вдосконалення та реконструювання матеріалу;
- окремі предметні педагогічні технології;
- альтернативні педагогічні технології;
- вроджені педагогічні технології;
- педагогічні технології розвиваючого навчання.

Найбільш повною класифікацією педагогічних технологій є така класифікація, що виділяє такі педагогічні технології:

- за рівнем застосування: загальнопедагогічні, власнепредметні, галузеві, локальні, модульні, вузькометодичні;
- за ведучим фактором психічного розвитку: біогенні, соціогенні, психогенні;
- за орієнтацією на особистісні структури: інформаційні (знання, уміння, навички), операційні (способи навчальної діяльності), формування (сфера дійово-практична);
- за характером змісту та структури: освітні/виховні; загальноосвітні/професійні; гуманістичні/технократичні;
- за організаційними формами: класно-урочні/альтернативні; індивідуальні/групові; диференційоване навчання;

- за підходом до дитини: авторитарні, особистісно орієнтовані, технології співробітництва;
- за переважаючим (домінуючим) методом: пояснювально-ілюстративні; розвиваюче навчання; проблемно-пошукові; інформаційні (комп'ютерні);
- за напрямом модернізації існуючої системи:
 1. на основі гуманізації та демократизації відносин;
 2. на основі активізації та інтенсифікації навчальної діяльності;
 3. на основі ефективності організації та управління;
 4. на основі методичного та дидактичного реконструювання матеріалу;
 5. цілісні технології авторських шкіл;
- за категорією здобувачів освіти: масова технологія, компенсуючи, технології роботи з обдарованими та ін.

Інноваційні педагогічні технології підпорядковані конкретній меті, дають позитивний результат при спільній роботі педагогів (викладачів) та здобувачів освіти (студентів), спрямовані на впровадження нововведень у зміст, методи, форми та засоби освітньо-виховної роботи.

Ознаками інноваційних технологій є:

1. Концептуальність (опора на конкретну наукову концепцію або систему уявлень).
2. Інноваційність (створення, сприйняття, освоєння і оцінювання нововведень; упровадження та розповсюдження педагогічних інновацій).
3. Проектованість (гарантоване досягнення цілей; проектування навчально-виховного процесу, його алгоритмізація).
4. Системність (наявність ознак системи: логіка процесу, взаємозв'язок усіх його складових, цілісність).
5. Керованість (наявність цілепокладання, можливість постійного зворотного зв'язку; поетапність діагностики; корекція результатів).
6. Ефективність (ефективність за результатами та оптимальність за затратами, гарантованість досягнення визначеного стандарту навчання).
7. Можливість відтворення (можливість використання інноваційної технології в інших однотипних освітніх закладах)

Основні цілі педагога при використанні інноваційних технологій – це добір форм та напрямів роботи, які будуть спрямовані на формування у здобувачів освіти свідомого ставлення до свого здоров'я, стану фізичної підготовленості, а саме:

- урок фізичної культури;
- фізкультурно-оздоровчі заходи в режимі навчального дня;
- позакласні спортивно-масові заходи;
- змагання з різних видів спорту;
- використання самостійних завдань.

Впровадження та використання інноваційних технологій дає можливість встановити різні форми взаємодії «учитель-учень», що дає можливість викладачеві спрогнозувати позитивне ставлення здобувачів освіти до уроку фізичної культури та спорту

Характеристика інтерактивних технологій навчання на уроках фізичної культури

Сучасна освіта велику увагу приділяє вихованню у здобувачів освіти різних вікових категорій свідомого ставлення до особистого фізичного розвитку, стану свого здоров'я, адже людина, яка знає і розуміє користь від регулярних занять фізичною культурою та спортом і вміє на практиці реалізувати ці знання, здатна на творчу, ефективну суспільно-громадську діяльність. Отже, навчання можна організувати таким чином, що джерелом знань виступатиме не тільки викладач, а й комп'ютер, радіо, телевізор, відео. Здобувач освіти повинен вміти осмислювати отриману інформацію, аналізувати її, застосовувати в конкретних умовах; водночас думати, вміти висловити свою власну думку. Саме цьому сприяють інтерактивні технології. Наприкінці ХХ ст. інтерактивні технології набули поширення в теорії та практиці американської школи. Українські викладачі останнім часом через публікації і через систему додаткової освіти поступово усвідомлюють, що інтерактивні методи навчання створюють необхідні умови для:

- ✓ створення й розвитку компетентності здобувачів освіти;
- ✓ різнобічного розвитку особистості;
- ✓ виховання активних громадян з відповідною системою цінностей

Інтерактивні технології необхідно впроваджувати на уроках фізичної культури. Залежно від мети уроку та форм організації освітньої діяльності здобувачів освіти, їх розподіляють на чотири групи: інтерактивні технології кооперативного навчання; інтерактивні технології колективно-групового навчання; технологія ситуативного моделювання; технології опрацювання дискусійних питань.

Висновки

Все вищезгадане дозволяє зробити висновки про те, що:

- інтерактивні технології забезпечують інтеграцію різнопредметних знань і вмінь з різних видів діяльності;
- ігрові технології формують уміння розв'язувати творчі завдання на основі вибору альтернативних варіантів;
- тренінгові технології, спрямовані на розвиток творчого мислення, комунікативної, психологічної компетентності здобувачів освіти.

Зазначені технології ставлять дитину в позицію творця, а не виконавця чужої волі.

Таким чином, впровадження інтерактивних технологій сприяє розвитку пізнавальної активності здобувачів освіти, інтересу до свого внутрішнього світу, спонукає до пошуку форм, самоствердження, формує позицію суб'єкта власного життя.

Вивчення даного питання приводить до висновку про наявність механізму саморозвитку школи. Його джерело міститься у творчості педагогів, в їх інноваційній діяльності.

Інноваційні процеси в освіті потребують принципово нових форм і механізмів взаємодії теорії і практики. Велика кількість викладачів не знайома з найбільш типовими моделями освіти і виховання, з концепціями і освітніми проектами, які стали основою масових педагогічних досліджень в різних країнах. Інноваційна педагогічна діяльність, пов'язана з відмовою від відомих штампів, стереотипів у навчанні, вихованні і розвитку особистості здобувача освіти, виходить за межі діючих нормативів, створює нові нормативи особистісно-творчої, індивідуально спрямованої діяльності викладача, розробляє педагогічні технології, що реалізуються в цій діяльності.

Забезпечення інноваційної діяльності передбачає глибоке вивчення теоретичних питань удосконалення освітньо-виховного процесу, позитивних сторін педагогічних теорій, ідей та технологій.

Сучасні форми навчання – особлива форма організації пізнавальної діяльності, що має передбачену мету – створити найбільш сприятливі умови процесу навчання з метою спроможності кожного здобувача освіти відчувати свої можливості, інтелектуальні спроможності для досягнення навчальної цілі.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Активні та інтерактивні методи навчання / Укладач Кравчина О.С. – К.: ЦППО АПН України, 2003. – 32 с.;
2. Пометун О., Пироженко Л. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання: Науково-методичний посібник. – К.: Видавництво А.С.К., 2004. – 192 с.;
3. Берне Р. Развитие Я-концепции и воспитание. Пер. с англ. — М.: Педагогіка, 1986.
4. ДьюїДж. Моє педагогічне кредо // Шлях освіти. - 1998. — № 4.
5. Концепція інформатизації загальноосвітніх навчальних закладів, комп'ютеризації сільських шкіл: Затверджено колегією Міністерства освіти і науки України від 27 квітня 2001 р. № 5/8-21 // Інформаційний збірник Міністерства освіти і науки України. – 2001. – №13. – С. 3-10.
6. Сисоєва С. Сучасні аспекти професійної підготовки вчителя // Педагогіка і психологія. – 2005. – №4(49).– С. 60-66.
7. Виготський Л.С. Уява і творчість в дитячому віці. - М: Просвіта, 1991., -93 с.
8. Макрідіна Л.О. Технологія творчості ТРВЗ / Управління школою. 2003. -№32 (44) -С. 12-26.
9. Борисенко Л.М. Проектування, розробка та реалізація проектів в навчальному закладі // Управління школою №12, 2011 р. ст. 12-16
10. Історія педагогіки. Під ред. М.Ф.Шибасвої – М.,- 1981р.
11. Концепція національного виховання – Освіта 1994 р.
12. Боришевський М.Й. Цінності освіти й виховання. – Київ- 1997 р.
13. Айунц В. Основи методики викладання гімнастики: навч. посіб./ В. Айунц, Д.Мельничук. – Житомир, 2010.
14. Алексєєнко О., Петренко Г., Півень Т. Здоровий спосіб життя – шлях до здоров'я молоді. Спорт для всіх. – Л., 2004. с. 331-333.

15. Арєфьев В. Г. Фізична культура в школі: навч. посібник. – Кам'янецьПодільський: Абетка-НОВА, 2002. – с. 384.
16. Ведмеденко Б. Ф. Теоретичні основи і практика виховання молоді засобами фізичної культури. Навчальний посібник. – К., 1993. – с. 154.
17. Жевага С. Вплив сім'ї на фізичне виховання та психічний розвиток підлітків // Фізичне виховання в школі. – 2000. -- №2. с. 31.
18. Закопайло С. Компоненти здорового способу життя старшокласників // Фізичне виховання в школі. – 2001. -- №3. – с. 51-53.
19. Качан О. А. Особливості використання інформаційно-комунікативних технологій на уроках фізичної культури/ Качан О. А. // Фізичне виховання в сучасній школі. – 2013. -№2 – с. 21-23.
20. Кругляк О. Я. Від гри до здоров'я нації. Рухливі та українські народні ігри, естафети на уроках фізичної культури. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2000. -- с. 80.
21. Кругляк О. Я. Рухливі ігри та естафети в школі/О. Я. Кругляк. – Тернопіль: Підручники та посібники, 2002.
- 22.Сущенко Л. П. Розвиток поглядів на мету і завдання фізичного виховання в історико-педагогічній думці // Вісник ЛДПУ ім. Шевченка.— 2001. №9. – с.246-250.
- 23.Худолій О. М. Основи викладання гімнастики в школі/ О. М. Худолій.— Х.: ОВС, 2008.
- 24.Шиян Б. М. Теорія і методика фізичного виховання школярів. Частина I.- Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2002.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ІНТЕРНЕТ-РЕСУРСІВ

1	http://teacher.in.ua/navchalnipredmeti/fizichna-kultura	Український освітній портал. Фізична культура. На допомогу учителю фізичної культури, розробки уроків, презентації. (укр.)
2	https://urok.osvita.ua/materials/education/38777/#google_vignette	Розробка уроків із фізичного виховання. Формат файлів .zip. (укр.)
3	https://fizraschep-school.jimdofree.com/	Сайт вчителя фізичної культури Гладуняка Ю. М. Портфоліо, документація вчителя, практичні поради, методичні рекомендації, критерії оцінювання, календарне планування. (укр.)
4	http://www.twirpx.com/files/#files_physical_training	Фізична культура та спорт. Книги та добірка матеріалів (навчальнометодичні матеріали, статті, лекції, наукові статті, періодичні видання, курсові, автореферати і т. д.). Матеріали відсортовані за категоріями
5	http://kodges.org.ua/fizra.html	Електронна бібліотека безкоштовних

		книг. Тексти надані у форматах PDF та DJVU, доступні для завантаження
6	http://www.twirpx.com/files/anropolog у	Антропология. Книги та добірка матеріалів (навчально-методичні матеріали, статті, лекції, наукові статті, періодичні видання, курсові, автореферати і т. д.) (рос.)
7	https://naurok.com.ua/uprovadzhennya-ta-efektivne-vikoristannya-internet-resursiv-u-vikladackiy-praktici-uchitelya-fizichno-kulturi-357854.html	УПРОВАДЖЕННЯ ТА ЕФЕКТИВНЕ ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРНЕТ РЕСУРСІВ У ВИКЛАДАЦЬКІЙ ПРАКТИЦІ